

Paardebloedzuiger verslindt kamsalamanderlarve

Ook onder water vreet iedereen elkaar op. Met het gegeven dat niet veel amfibieënlarven het volwassen stadium halen zijn wij vertrouwd, maar door onze blik van boven langs de waterkant krijgen wij niet vaak te zien hoe dat precies in zijn werk gaat.

Tijdens een monitoringsronde op 2 juni 2009 kwam met een schep naast salamanderlarven ook een grote oranje gestreepte bloedzuiger mee die een kamsalamanderlarve vast had. Ze lagen bewegingloos in het net. Het lukte niet om ze van elkaar los te maken en daarom bedacht ik maar om ze in een cuvet met water te plaatsen om een foto te maken. Wat er gebeurde verraste mij volkomen: de bloedzuiger tolde razendsnel om zijn as en binnen korte tijd was de larve in zijn geheel verdwenen! Door de heftige actie zijn de foto's nogal onscherp.

De grootte van de bloedzuiger schat ik op 8 tot 10 cm. Deze is gedetermineerd als *Haemopsis sanguisuga* (met dank aan Naturalis /Alice van Duijn en Gerard van Velde), in het Nederlands de paardenbloedzuiger genoemd. De draaisnelheid was ongeveer 1x per seconde. Dankzij de digitale fotografie is

Foto 1: de larve steekt nog half uit de bloedzuiger

Foto 2: de larve is verdwenen, de bloedzuiger ligt weer stil (Foto's: Fred Wielink)

af te lezen dat het hele doorslikken van de prooi circa 1 minuut geduurd heeft. De totale lengte van de kamsalamanderlarve schat ik op 3 tot 4 cm. Niet echt groot, maar ook geen kleintje meer. Op 31 maart was op deze locatie al eiafzet waargenomen zodat de larve naar mijn idee ongeveer 6 weken oud geweest zal zijn.

Dit was een mooie aanleiding om iets meer te weten te komen over bloedzuigers. Bij hun voedselopname vallen bloedzuigers in 2 categorieën, enerzijds de meer bekende methode van aanboren en bloedzuigen zoals van de medicinale bloedzuiger (*Hirudo medicinalis*), en anderzijds soorten die hun prooi proberen in te slikken zoals de achtogige bloedzuiger (*Erpobdella octoculata*) en de paardenbloedzuiger.

In recente literatuur over amfibieën wordt wel de achtogige genoemd als predator, deze kan in gestrekte toestand een lengte behalen van 6 cm. De onechte paardenbloedzuiger wordt opgegeven tot 15 cm; een wereld van verschil dus. Van *H. sanguisuga* is bekend dat deze in staat is zich aan land te begeven, sterker nog, de eiafzet vindt hier plaats. Uit algemene informatie over deze prooiverslindende bloedzuigers wordt naast aas ook larven van amfibieën als belangrijke voedselbron aangegeven. Van deze soorten is bekend dat ze zich niet kunnen handhaven in een water met visbezetting. (Dat komt ons toch bekend voor!)

Voor wie meer wil weten over ongewervelden, er zijn zelfs kwekers van bloedzuigers, hier een paar webadressen: www.hydro-kosmos.de - www.hirudinea.net - www.onderwaterwereld.org - <http://webs.lander.edu/rsfox/invertebrates>

Fred Wielink

Foto 3: Aanval bloedzuiger op salamanderlarf in Portugal (Bron: <http://rios-galegos.cesga.es/ins59.htm#CHARACTER%C3%B8DSTICAS>.)